

Nederlanden.

'S HERTOGENBOSCH, 11 November.

PUBLICATIE.

Burgemeester en wethouders der stad 's Hertogenbosch, ontvangende eene missive van den heer gouverneur der provincie, van heden, A, n° 76, ten gevolge eener hij Z. H. E. G. ontvangen kennisgeving van den heer generaal-majoor, opperbevelhebber dezer vesting, van denzelfden dag, waarbij deze stad in STAAT VAN BELEG is verklaard; haastén zich dientengevolge van dezen maatregel de ingezetenen te verwittigen, met verdere kennisgeving, dat, van dit oogenblik, de regering gehouden is, zich te gedragen naar den inhoud van het 4e kapittel van art. 101 tot en met 104 van het keizerlijk decreet, van den 24 december 1811, zijnde van den navolgenden inhoud:

• Art. 101. In de plaatsen, welke zich in staat van beleg bevinden, gaat het gezag, waarmede de magistraten bekleed waren, tot handhaving der orde en der politie, geheel over op den plaatselyken kommandant, die hetzelfde uitoefent of hun zoodanig gedeelte daarvan opdraagt, als hy voegzaam oordeelt.

• Art. 102. De gouverneur of kommandant oefent dit gezag uit of doet hetzelfde in synen naam en onder syn oppertoezicht uitoefenen binnen de grenzen, welke het decreet bepaalt, en, byaldien de plaats geblokkeerd is, binnen den kring van berenning.

• Art. 103. De function van beambten der justiciële politie, worden voor alle misdryven, waarvan de gouverneur of de kommandant niet voegzaam geoordeeld heeft, de kennisgeving aan de gewone rechtbanken over te laten, door eenen militairen provoost vervuld, zoo veel mogelijk gekozen onder de officieren der gendarmerie, en de gewone rechtbanken worden door militaire rechtbanken vervangen.

• Art. 104. In den staat van beleg bepaalt de gouverneur of kommandant den dienst der troepen, de nationale garde, alsmede dien van alle de civiele en militaire magten, zonder andere regels als syns geheime instructien, de bewegingen des vyands en de werken der belegeraars, te volgen.

Burgemeester en wethouders voornoemd, vertrouwen, dat de goede ingezetenen dezer stad zich bij voortdoring vreedzaam en rustig gedragen zullen, ten einde de rampen, welke sommige steden van de Nederlanden treffen, en welke uit eene tegenovergestelde handelwijze noodzakelijk volgen moeten, te voorkomen.

's Hertogenbosch, den 2 november 1830.

Burgemeester en wethouders voornoemd,

A. G. VERHEYEN,

Tot ordonnantie van deselven,

G. M. VAN DER VEN, secretaris.

WAARSCHUWING.

De generaal-majoor, provinciaal kommandant, opperbevelhebber der vesting 's Hertogenbosch, uit aanmerking, dat, te rekenen van heden, deze stad door hem in staat van beleg is gesteld, en dientengevolge niet alleen het militaire, maar tevens het oppergezag, aan hem uitsluitend is opgedragen en toevertrouwd geworden.

En overwegende, dat het in het welbegrepen belang van alle goede ingezetenen van de hoogste en dringendste noodzakelijkheid geworden is, elke poging van kwaadwilligen te beteugelen, ten einde de altijd betreurenswaardige uitvoering van strenge militaire wetten tegen burgers te voorkomen; en in het vaste vertrouwen, dat alle weldenkende ingezetenen in dezen, zoo als in elken door hem te nemen maatregel, niets anders zullen vinden, dan eene blijk van bezorgdheid, tot instandhouding van wet en orde.

Heeft goedgevonden en bevolen:

Art. 1. Elke verzameling van meer dan vyf personen des dags, en van meer dan drie personen na tien ure des avonds, op straten of publieke plaatsen, wordt bij dezen verboden.

Art. 2. Elke overtreding van genoemde bepaling, zal door de politie en de gewapende magt uiteen gedreven, en de overtreders, overeenkomstig de militaire wetten, gestrangelyk gestraft worden.

's Hertogenbosch, den 2 november 1830.

De generaal-majoor voornoemd,
VERMASEN.

— De tweede kamer der staten-generaal heeft het onderzoek in de afdeelingen geëindigd, over eenige financiële ontwerpen van wetten. De processen-verbaal daarvan zijn aan het gouvernement toegezonden.

— Het lid van het voorloopig bestuur van België, Ch. Rogier, heeft, volgens sommige dagbladen, den 1 november te Antwerpen het navolgende besluit uitgevaardigd:

• Art. 1. De vreemde schepen, die thans in de haven van Antwerpen liggen, kunnen, met uitzondering der hollandsche, dezelve ongehinderd verlaten, onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat er eene verklaring wegens de lading en bestemming dier schepen gedaan worde.

• 2. Ieder vaartuig, dat wapenen en krijgsmiddelen, of goederen, aan de voormalige regering of aan het huis van Nassau toebehoorende, met zich voert, kan de haven niet verlaten, zonder te voren de bedoelde voorwerpen ontladen te hebben. De toegang tot de haven van Antwerpen blijft overigens geheel vrij en op den ouden voet.

— Te Luik zijn tot afgevaardigden op het nationaal congres verkozen, de heeren de Gerlache, Nagelmaeckers, Raikem, de Stockhem-Méan, Behr, Ch. Rogier, Orban-Rossius, Leclercq en Destrievaux.

— Volgens den londschen Courier is de eerste bijeenkomst van de gezanten der groote mogendheden over de zaken der Nederlanden, den 4 november in die stad gehouden. De nederlandsche gezant bij het hof van Londen, de heer Falck, was, zoo men verzekerde, door ongesteldheid verhinderd geworden om deze vergadering bij te wonen.

— Volgens brieven uit Berlijn, houdt men zich daar overtuigd, dat ook Pruisen zich niet gewapenderhand in de zaken der Nederlanden zal mengen, en dat de vrede van Europa niet zal gestoord worden, tenzij de oorlogzuchtige partij in Frankrijk de overhand mogt bekomen.

'S GRAVENHAGE.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

In de zitting van dinsdag den 2 november is beraadslaagd over de wet tot beteugeling der woelingen van kwalijkgezinden, en is dit ontwerp, na dat vijftien leden en hunne Exc. de ministers van justitie en van binnenlandsche zaken daarover het woord hadden gevoerd, met 39 tegen 8 stemmen aangenomen. Zie hier dezelve:

WIJ WILLEM, KONING.

Allen die deze zullen zien of horen lezen, salst doen te weten. Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat in de omstandigheden, waarin het vaderland verkeert, krachtadige maatregelen worden vereischt, ter beteugeling van bedrijven en woelingen, welke kwalijkgezinden zich zouden mogen veroorloven, om den opstand te begunstigen of in de getrouw geblevene provincien van het koninkrijk de gemoederen in gisting te brengen;

Zoo is het, dat wij, den raad van state gehoord, en met gemeen overleg der staten-generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De bepalingen, vervat bij art. 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82 en 83 van het wetboek op het strafrecht, worden toepasselijk verklaard op misdadige en bij die artikelen breeder omschreven verstaandhoudingen met inwoners of gezagvoerders binnen de provincien en streken van ons rijk, welke zich door opstand aan het wettig gezag hebben onttrokken.

2. Degenen, die, hetzij door openbare gesprekken, uitroepingen of oproerkreten, hetzij door het dragen of uitsteken van oproerleuzen, hetzij door het inzamelen of verstrekken van gelden of anderen onderstand, ten behoeve van opstandelingen, of eindelijk door andere daden of door geschriften zullen getracht hebben oproer te verwekken of opstand te begunstigen of uit te breiden, zullen worden gestraft met tentoostelling en opsluiting (reclusie) voor den tijd van niet minder dan vijf, en niet meerder dan tien jaren; zullende deze straf, ingeval van verzachtende omstandigheden, kunnen worden vervangen door eene gevangenis van twee tot vijf jaren.

Alles voor zoo verre de schuldigen, door het gevolg van het gepleegd misdrijf niet mogten vallen in de termen van strengere wetsbepalingen.

3. De straf van *vorhanning*, bij onderscheidene artikelen van het wetboek van strafrecht bedreigd, zal worden vervangen door die van tentoostelling en opsluiting, gedurende den tijd van vijf tot ten hoogste tien jaren.

4. Alle misdryven bij deze wet voorzien, mitsgaders die waare van in den 1sten titel, 1ste hoofdstuk, 2de en 3de afdeeling van het 3de boek des wetboeks van strafrecht gehandeld wordt, zullen bij uitsluiting worden beregt op de wijze en met inachtneming der formaliteiten, voorscreven bij art. 3, 4 en 5 van de wet

van 10 april 1815, welke artikelen bij deze wederom worden in werking gebragt.

5. De tegenwoordige wet zal van verbindende kracht zijn op den derden dag na dien der uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij zal zijn geplaatst; zij zal vervallen, indien zij niet vóór den 1 januarij 1832 bij eene wet zal zijn vernieuwd, of vroeger afgeschaft of gewijzigd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 3 november des jaars 1830, het *zeventiende* van onze regering.

(Geteekend)

WILLEM.

WETBOEK VAN STRAFREGT.

Art. 76. Al wie met de buitenlandsche Mogendheden of hare bewindlieden, aanslagen of verstandhoudingen gesmeed of belegd zal hebben, ten einde dezelve tot het plegen van vijandelijkheden of het ondernemen van oorlog tegen de Nederlanden over te halen, of om haar de middelen daartoe te verschaffen, zal met den dood gestraft worden. Deze veroordeeling zal plaats grijpen ingeval zelfs de gezegde aanslagen of verstandhoudingen van geene vijandelijkheden gevolgd mogten zijn.

Art. 77. Desgelijks zal met de dood gestraft worden, al wie met de vijanden van den staataanslagen of verstandhoudingen gesmeed of belegd zal hebben, ten einde hun intrekken op het grondgebied en de onderhoorigheden van het nederlandsche rijk te bevorderen, of hun eenige steden, sterkten, vastigheden, posten, havens, voorraad- of tuighuizen, schepen of vaartuigen, aan de Nederlanden behorende, over te leveren, of den vijand ondersteuning in soldaten, mauschappen, geld, levensmiddelen, wapenen of krijgsbehoefden te bezorgen, of tot den voortgang hunner wapenen op de nederlandsche bezittingen of tegen de nederlandsche krijgs- of zeemagt mede te werken, hetzij door de getrouwheid der officieren, soldaten, matrozen of anderen, jegens den Koning en den staat te verwrieken, hetzij op eenige andere wijze hoegenaamd ook.

Art. 78. Indien de verstandhouding met de onderdanen van eene der vijandelijke mogendheden, zonder eenige der misdaden, in het vorig artikel vermeld, tot voorwerp te hebben, niettemin bij de uitkomst gestrekt heeft, om aan den vijand, voor de krijgs- of staatsgesteldheid van Nederland of van zijne bondgenooten, nadeelige berigten te bezorgen, zullen zij, die deze verstandhouding gevoerd zullen hebben, met uitbanning gestraft worden; overminderd zwaardere straffen, in het geval, dat deze berigtgevingen het gevolg mogten geweest zijn van maatregelen, die eene daad of een bedrijf van verspieding uitmaakten.

Art. 79. De straffen bij art. 76 en 77 gesteld, zullen dezelfde zijn, hetzij de aanslagen aldaar vermeld ten aanzien van Nederland gesmeed mogten zijn, hetzij ingerigt mogten zijn tegen de bondgenooten van Nederland, die zich tegen den gemeenen vijand verzetten.

Art. 80. Met de straffen, bij art. 76 uitgedrukt, zullen gestraft worden alle ambtenaren, alle agenten (of bewindlieden) van de hooge regering, en ieder een, die in zijnen post, of uit hoofde van zijnen staat, met het geheim eener staatsonderhandeling of onderneming belast of vertrouwd zijnde, dat geheim aan agenten van eene buitenlandsche mogendheid of aan den vijand verdraden zal hebben.

Art. 81. Ieder openbaar ambtenaar, ieder agent (of bewindvoerder) der hooge regering, of wie door dezelve over eene zaak gesteld is, die, uit hoofde zijner bediening, met de bewaring van kaarten of plans van vesting-werken, tuighuizen, havens of reeden belast, deze kaarten of plans of een van die aan den vijand of zijne agenten overgeleverd zal hebben, zal met den dood worden gestraft

Ingeval hij die kaarten of plans aan agenten eener met het koningrijk verbondene of onzijdige buitenlandsche mogendheid heeft overgeleverd, zal hij met uitbanning worden gestraft.

Art. 82. Ieder ander persoon, die door omkoopning, list of geweld, de gezegde kaarten of plans magtig zijnde geworden, dezelve of aan den vijand of aan de agenten eener buitenlandsche mogendheid overgeleverd zal hebben, zal, even als de ambtenaar of agent, waavan het vorig artikel handelt, en naar de onderscheidingen daarbij bepaalt, gestraft worden.

Ingeval de gezegde kaarten of plans, zonder eenig voorafgaand gebruik maken van slinksche wegen, in handen van dengenen, die ze overgeleverd heeft, geraakt mogten zijn, zal de straf in het eerste geval bij art. 81 gemeld, de wegvoering naar een oord van ballingschap zijn:

En in het tweede geval van hetzelfde artikel, eene gevangenzetting van 2 tot 5 jaren.

Art. 83. Al wie de vijandelijke verspieders, of op ontdekking uitgezondene soldaten, hem als zoodanig bekend, verborgen zal hebben of doen verbergen, zal ter dood veroordeeld worden.

Wet van 10 april 1815.

Art. 3. De regtbanken van eersten aanleg in de onderscheidene arrondissementen worden bij deze speciaal gemagtigd en

gelast, om van alle zaken, waartoe deze wet betrekkelijk is, kennis te nemen, en daarin te vonnissen, op de aanklagten en vermaningen van onze officieren van justitie bij dezelve regtbanken fungerende; de vonnissen zullen moeten worden geveld door ten minsten vijf leden, en vóór zoo verre de regtbanken uit minder dan vijf leden mogten bestaan, zal het getal der leden uit de plaatsvervangers, en bij gebreke van deze, uit advokaten en praktijns, op de wijze bij de wet bepaald, tot het in deze vereischte getal van vijf leden worden aangevuld.

Art. 4. De aangeklaagden zullen door onze officieren van justitie met den meesten spoed voor de gemelde regtbanken openlijk worden terecht gesteld, zonder dat, in deze zaken, de functie van den regter van instructie als zoodanig, of deszelfs bijzondere werkzaamheden, zullen te passe komen, en, zonder dat, tegen de geslagnen vonnissen, eenig hooger beroep of cassatie zal worden toegestaan.

Art. 5. De vonnissen zullen dadelijk, immers binnen 24 uren na de pronuntiatio, in het openbaar worden geëxecuteerd; wordende onze respectieve officieren van justitie met deze executie belast, welke van hun verrigte, met toezending van kopijen authentiek der geëxecuteerde vonnissen, binnen gelijke 24 uren, kennis zullen geven aan den procureur-generaal bij het hooger-regtshof.

WIJ WILLEM, ENZ.

In aanmerking nemende den gewapenden opstand in de zuidelijke provincien van het koningrijk;

Gelet op de noodzakelijkheid, dat voorzieningen worden getroffen, ten einde de zeevaart op de havens dier provincien, gedurende de bestaande omstandigheden, te verhinderen;

Gezien het rapport van de departementen van justitie en voor den waterstaat, de nationale nijverheid en de kolonien, van den 4 dezer, n°. 1, l^r. B, alsmede dat van het departement van buitenlandsche zaken, van den 7 dezer, n°. 2, na gehouden overleg met het departement voor de marine, en met de administratie der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De kust van het koningrijk der *Nederlanden*, behorende tot de provincie *West-Vlaanderen*, met de zich daarop bevindende havens, mitsgaders de havens van *Antwerpen* en *Gent*, worden bij deze verklaard te zijn in staat van blokkade.

2. Alle schepen, naar de in artikel 1 vermelde kust en havens bestemd, voor den wal komende, zullen worden afgewezen, met vrijlating, om in eene noord-nederlandsche haven binnen te vallen; of naar elders te zeilen. — Omtrent de vaartuigen, welke, na van het daarstellen der blokkade te zijn verwittigd, desnietteenstaande in eene zuid-nederlandsche haven zouden zoeken binnen te komen, zal worden gehandeld overeenkomstig het regt der volken.

3. De blokkade zal door eene genoegzame scheepsmagt worden gehandhaafd.

De departementen van marine en van buitenlandsche zaken zijn belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit; zullende van de blokkade door de zorg van het laatstgemelde departement aan de zeevarende mogendheden worden kennis gegeven, en dit besluit voorts worden geplaatst in het *Staatsblad*.

Gegeven te 's Gravenhage, den 7 november des jaars 1830, van onze regering het *zeventiende*.

(Geteekend)

WILLEM.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Brazilië.

De Keizer van Brazilië heeft den 3 september de gewone zitting der wetgevende vergadering met de volgende aanspraak gesloten:

« DOORLUCHTIGE VERTEGENWOORDIGERS DES VOLKS!

» Het doet mij leed, aan deze algemeene vergadering onder het oog te moeten brengen, hoe onaangenaam het mij gevallen is, den vastgestelden tijd voor de sluiting harer zitting te hebben zien naderen, zonder dat van de maatregelen, die de grondwet van dit rijk voorschreef, die door mij waren aanbevolen, en die het geheele volk van de vaderlandsliefde zijner vertegenwoordigers verwachtte, er een enkele was tot stand gebragt.

» Daar het evenwel, als in de eerste plaats en bovenal in den voorspoed van Brazilië belang hebbende, mijn pligt is, om een snel en wettig hulpmiddel tegen de rampen, waardoor dit land bezocht wordt, tot stand te brengen, en daar ik de dringende en onvermijdelijke noodzakelijkheid inzie, van sommige reeds voorgestelde wettelijke bepalingen en van andere, die door de moeilijke omstandigheden, waarin zich Brazilië bevindt, vereischt worden, zoo heb ik besloten, de algemeene vergadering tot eene buitengewone zitting bijeen te roepen, met het doel, om die onderwerpen te behandelen, die ik gepast had geoordeeld, in de aanspraak van den troon aan te duiden.

Te gelijk is er een besluit openbaar gemaakt, volgens hetwelk de buitengewone zitting van den 8 september tot het einde van oktober zal duren.

LONDEN 6 November.

Den 2 dezer heeft Z. M. de zitting met de volgende aanspraak geopend:

«MILORDS EN HEEREN!

»Het is met groot genoegen, dat ik u in parlement ontmoet en dat ik in staat ben, in de tegenwoordige omstandigheden mijne toevlugt tot uwen raad te nemen.

»Sedert de onthinding van het laatste parlement zijn er gebeurtenissen van groot belang en gewigt op het Vaste land van Europa voorgevallen.

»De oudste tak van het huis der *Bourbons* regeert niet langer over Frankrijk, en de hertog van Orleans is tot den troon geroepen, onder den titel van Koning der Franschen.

»Van den nieuwen Souverein eene verklaring van zijn ernstig verlangen, om de goede verstandhouding aan te kweeken en al de verbindtenissen, die met dit land bestaan, ongeschonden te handhaven ontvangende, heb ik niet geaarfeld, om mijne diplomatieke betrekkingen en vriendschappelyken omgang met het fransche hof te doen voortduren.

»Ik heb met diep leedwezen den staat van zaken in de Nederlanden gezien. Ik betreur, dat het verlichte bestuur van den Koning zijne staten niet tegen opstand heeft kunnen behoeden, en dat de wijze en voorzigtige maatregel, om de verlangen en de klagten van zijn volk te onderwerpen aan de beraadslagingen van eene buitengewone vergadering der staten-generaal, tot geen voldoende uitslag heeft geleid.

»Ik tracht, met overleg mijner bondgenooten, zoodanige middelen te beramen tot het herstellen der rust, als zullen strooken met het welzijn en de goede regering der Nederlanden en met de toekomstige veiligheid van andere staten.

»Verschijnselen van oproer en wanorde hebben in verschillende gedeelten van Europa onaangenaamheden veroorzaakt; maar de verzekeringen van eene vriendschappelyke gezindheid, die ik blijf ontvangen van alle vreemde Mogendheden, billijken de verwachting, dat ik in staat zal wezen, om voor mijn volk de zegeningen des vredes te behouden.

»Ten allen tijde doordrongen van de noodzakelijkheid, om de trouwe nationale verbindtenissen te eerbiedigen, ben ik overtuigd, dat mijn besluit, om, vereenigd met mijne bondgenooten, die algemeene tractaten te handhaven, waardoor het staatkundig stelsel van Europa is opgericht geworden, de beste zekerheid voor de rust der wereld opleveren zal.

»Ik heb mijnen gezant bij het hof van Lissabon nog niet geaccrediteerd; maar de portugese regering besloten hebbende, om eene groote daad van regtvaardigheid en menschelijkheid te doen, door het toestaan van eene algemeene amnestie, zoo denk ik, dat de tijd weldra zal komen, waarop de belangen mijner onderdanen eene vernieuwing van die betrekkingen zullen vragen, welke zoo lang tusschen de twee landen hebben bestaan.

»Ik ben gedwongen door de groote bezorgdheid, die ik voor het welzijn van mijn volk gevoel, om aan uwe onmiddellijke aandacht de voorzieningen aan te bevelen, die het geraden mag zijn te maken voor de uitoefening van het koninklijk gezag, in geval het God almachtig mogt behagen mijn leven te eindigen voor dat mijn opvolger tot jaren van rijpheid zou gekomen zijn.

»Ik zal gereed zijn, om niet u mede te werken in het aannemen van zoodanige maatregelen, als het best berekend zullen schijnen, om de bestendigheid en de waardigheid van de kroon onveranderd te handhaven en daardoor de waarborgen te versterken, waardoor de burgerlijke en godsdienstige vrijheden van mijn volk beschermd worden.

»HEEREN VAN HET HUIS DER GEMEENTEN!

»Ik heb bevolen, dat de begroting voor die diensten van het tegenwoordig jaar, waarin het laatste parlement niet volkomen voorzien heeft, u onmiddellijk zal voorgelegd worden. De begroting voor het volgend jaar zal opgemaakt worden met die nauwkeurige inachtneming van zuinigheid, waarop ik besloten heb in alle takken van 'slands uitgaven aan te dringen.

»Door den doof van mijnen betreurden broeder, wijlen den Koning, zijn de inkomsten der civiele lijst vervallen.

»Ik stel, zonder eenige voorbehouding, ter uwer beschikking mijne belangen in de erfelijke inkomsten en in die fondsen, welke mogen voortspruiten uit eenige regten der kroon of ad miraliteit, uit de west-indische regten of uit eenige toevallige inkomsten, zoo wel in mijne buitenlandsche bezittingen als in het vereenigd koninkrijk.

»U mijne belangen in inkomsten, welke bij vroegere inrigtingen der civiele lijst aan de kroon voorbehouden zijn, opgevende, verheug ik mij over de gelegenheid, om u mijn volkomen vertrouwen op uwe pligtmatige verknochtheid en mijne overtuiging te doen kennen, dat gij blijmoedig alles zult toestaan, wat tot ondersteuning van het burgerlijk bestuur en van de eer en waardigheid mijner kroon noodig kan zijn.

»MILORDS EN HEEREN!

»Ik betreur zeer, dat in sommige gedeelten van het land het eigendom mijner onderdanen in gevaar is gebracht, door zamenspanningen tot het vernielen der werktuigen, en dat aanmerkelij-

ke verliezen door de daden van snoode brandstichters geleden zijn. »Ik kan niet zonder hartzeer en verontwaardiging de pogingen aanzien, die voorbedachtelijk gedaan worden, om onder mijn volk eenen geest van misnoegen en ontoegenegenheid op te wekken, en om de eendragt te verstoren, die gelukkig bestaat tusschen die gedeelten mijner staten, wier unie van wezenlijk nut is voor hunne gemeenzame sterkte en gemeenzaam geluk.

»Ik heb besloten om, voor zoo ver het in mijne magt is, gebruik te maken van al de middelen, die de wet en de constitutie ter mijner beschikking hebben gesteld tot het straffen van opstand en tot het spoedig keeren van geweld en wanorde.

»Te midden van al de moeilijkheden der tegenwoordige gesteldheid van zaken vestig ik de oogen met het hoogste vertrouwen op de trouw en de toegenege verknochtheid van de groote meerderheid mijns volks.

»Ik ben vol vertrouwen, dat zij het volkomen voordeel van dien gelukkigen regeringsvorm naar waarde schat, waaronder, door de gunst der goddelijke Voorzienigheid, dit land, gedurende eene reeks van jaren, een groot deel gehad heeft aan binnenlandschen vrede, handelswelvaart, ware vrijheid en aan alles, wat maatschappelijk geluk daarstelt, dan ooit eenig ander land ter wereld heeft genoten.

»Het is het voornaamste doel van mijn leven, om die zegeningen voor mijn volk te behouden en die ongeschonden aan de nakomelingschap na te laten; en ik worde in de vervulling der heilige verplichting, die op mij rust, versterkt door een vast vertrouwen op de wijsheid van het parlement en op de hartelijke ondersteuning mijner trouwe en vrome onderdanen.»

In beide huizen van het parlement, is naar gewoonte voorgesteld, om de aanspraak van den troon met een adres te beantwoorden, dat de weerklank daarvan bevat. Bij die gelegenheid hebben de ministers, naar aanleiding der aanmerkingen, door de hoofden der oppositiepartij in het midden gebracht, de politiek, die Zijner Majesteits kabinet bestuurt, verdedigd en ten dien einde eenige meerdere ophelderingen aan de vergadering gegeven. Zoo heeft de hertog van *Wellington* bij de lords omtrent de nederlandsche zaken aangetoond, dat de vier groote Mogendheden, die in 1814 het vredetractaat geteekend hebben, waarbij de vereeniging van België met Holland bepaald werd, door dat tractaat verplicht zijn zich met den tegenwoordigen toestand van de Nederlanden in te laten, en dat ook Frankrijk hiertoe gehouden is. Wanneer het zake van eene scheiding tusschen beide landen werd, dan moesten die vijf Mogendheden hierover geraadpleegd worden en daartoe hare toestemming verleenen. Geene dier Mogendheden kon op zich nemen om alleen te beproeven de bestaande verschillen te bevredigen; die taak moest door alle vijf en met gemeenzaam overleg opgevat worden, in welk overleg, hoedanig de schikkingen ook zijn mogten, Frankrijk begrepen moest zijn, en de hertog vleide zich, alle zwakheden te zullen overwinnen. Hij verzekerde, dat er noch bij Zijner Majesteits ministers, noch bij eene der Mogendheden de minste gezindheid was, om gewapenderhand in de schikkingen betrekkelijk de Nederlanden tusschen beide te treden. Engeland, even als de andere Mogendheden, verlangde zoo doelrijk, alle punten door middel van onderhandeling en van onderhandeling alleen te schikken.

Bij de gemeenten heeft de minister *sir Robert Peel* over het zoo gewigt punt van België gezegd, dat die provincien, onder welke heerschappij zij ook geweest zijn, altijd den grond opgeleverd hebben, waarop de groote verschillen van Europa beslist zijn, en dat daarom de toestand van die landen steeds van veel belang voor elken staat van Europa en voornamelijk voor Engeland geweest is, niet wat hunnen regeringsvorm aangaat, maar wel wat hunne rust betreft. Hij betoogde, dat, nu eene omwenteling in België plaats had en een bloedige burgeroorlog tusschen de Belgen en Nederlanders ontstaan was, het de pligt was der vreemde Mogendheden, die deel genomen hebben aan het tractaat van 1814, waarbij de Nederlanden aan Holland gegeven waren, om middelen te beramen tot herstel der rust. Hij verzekerde, dat het gouvernement van den Koning der Franschen volkomen met dat van Engeland hierover instemde, en dat de andere Mogendheden ook het gevoelen waren toegeedaan, om te beproeven van de nederlandsche zaken te schikken, door tusschenkomst van al de partijen, die zoo veel belang hebben bij het vereffenen dier verschillen.

Van den 7.

Naar aanleiding van de geuite vrees, dat de staat van vrede niet zou behouden blijven, heeft de minister *Peel* vrijdag in het huis der gemeenten verklaard, dat het gouvernement volhardde bij de vredelievende oogmerken, waarvan de Koning in zijne aanspraak bij de opening van het parlement gewag heeft gemaakt, en dat sedert dat oogenblik er niets gebeurd was, waardoor de verwachting van Zijne Majesteit van in staat te wezen voor zijn volk de zegeningen des vredes te behouden, veranderd of verminderd was. Nog heeft de minister zijne vroegere verklaring herhaald, dat de bemoeijing van Engeland met de nederlandsche zaken ten doel had een oorlog voor te komen.

Het ministerieel avondblad betoogt ook, dat er geen gevaar voor oorlog bestaat. Het zegt: «Welligt denkt men, dat, de-

wij de tegenwoordige toestand der zaken in Frankrijk niet zoodanig is, dat die aanspraak op de lofuitingen der kabinetten van andere landen kan maken, en de regeringloosheid van België met weezin aanschouwd wordt, de gouvernementen van die landen daarom een oorlog zullen beginnen, dien de gewone voorzigtigheid en het besluit, om liever een klein kwaad te dragen dan grootere rampen te berokkenen, onnoodig zouden maken. Die vrees, wanneer zij al bestond, zou ongerijmd zijn. Er zal geen oorlog komen om twee redenen, vooreerst, omdat de laatste beginselen van het heilig verbond, zoo zij thans bestaan, hetwelk wij ontkennen, geene ondersteuning bij Engeland zouden vinden, en dus tot geen oorlog op het vasteland zouden kunnen overhalen; en ten tweede, omdat er eene geneigdheid bestaat, niet alleen in Frankrijk, maar ook in België, en wij zeggen dit na rijp overleg, om mede te werken tot elk redelijk voorstel om die punten te schikken, wier overweging de gedachte aan de mogelijkheid van een oorlog heeft doen geboren worden. Onredelijke vorderingen, onredelijke tusschenkomst, zou alleen dit vooruitzicht kunnen veranderen; doch er zal noch het een noch het ander plaats hebben, want het is de wensch van alle groote mogendheden, om in vrede te blijven, en met dat doel zullen zij de zaak, die zij moeten overwegen, met goed verstand en eene milde politiek behandelen. Het engelsche publiek heeft dus niets te vrezen. Terwijl het algemeen gevoelen en het algemeen belang met een oorlog strijdig zijn, kan er geen wezenlijk gevaar voor eene vredebreuk zijn, want het gedrag van den doorluchtigen persoon, die aan het hoofd van het bestuur staat, heeft getoond, dat hij nooit iets beproeven zal, dat met het gezond verstand en met de algemeene opinie strijdt.

— Zijne koninklijke hoogheid de prins van Oranje is hier aangekomen. Vrijdag heeft de prins zijne opwachting bij den Koning gemaakt en een bijzonder gehoor bij Zijne Maj. gehad, wordende door den minister graaf van Aberdeen bij hoogstdezelfen binnengeleid. Men verzekert, dat Zijne Majesteit den prins op de minzaamste wijze ontvangen heeft.

De prins heeft eene zamenkomst met den hertog van Wellington en den graaf van Bathurst gehouden.

— Op het ministerie van buitelandse zaken zijn de conferentien tusschen de ministers van Engeland, Frankrijk, Rusland, Oostenrijk, Pruisen, en de Nederlanden begonnen. Men zegt, dat tot grondslag der conferentien aangenomen is, dat het gouvernement van België niet republikeinsch zijn zal en dat België niet met Frankrijk vereenigd zal worden. Zoo men het hierover eens is, zou de onafhankelijkheid van België erkend worden, en eene poging worden aangewend om de Belgen over te halen om eene Souverein uit het huis van Nassau te ontvingen; ook zou men bepalingen moeten maken omtrent het in stand houden der grenslijn tegen Frankrijk. Men verhaalt, dat de advocaat van de Weyer zich te Londen bevindt, met volmagt van het provisioneel bestuur, om met de ambassadeurs over zekere punten te handelen.

Frankryk.

PARIS, 3 November.

In den *Moniteur* van heden vindt men de koninklijke bevelschriften van den 2, waarbij het nieuwe ministerie wordt zamengesteld.

Tot voorzitter van het ministerie is benoemd de heer *Laffitte*, welke tevens, in de plaats van den baron *Louis*, met het departement van financiën belast is.

In plaats van den graaf *Molé*, is tot minister van buitelandse zaken benoemd de maarschalk markies *Maison* (gewezen opperbevelhebber der fransche krijgsmagt op Morea).

De graaf *de Montalivet* vervangt den heer *Guisot* als minister van binnenlandsche zaken; terwijl de staatsraad *Mérilhou*, in plaats van den hertog *de Broglie*, tot minister voor het openbaar onderwijs en de eerediensten, en tot voorzitter van den staatsraad benoemd is.

Bij een ander bevelschrift van den 2 november is de raad van ministers aldus zamengesteld:

De heer *Laffitte*, voorzitter en minister van financiën;
De heer *Dupont* (de l'Eure), minister van justitie;
De maarschalk *Gérard*, minister van oorlog;
De graaf *Sebastiani*, minister voor het zeewezen;
De maarschalk *Maison*, minister van buitelandse zaken;
De graaf *de Montalivet*, minister van binnenlandsche zaken, en
De heer *Mérilhou*, minister voor het openbaar onderwijs en de eerediensten, en voorzitter van den staatsraad.

Uit dit bevelschrift blijkt dus, dat ook de heeren *Cassin*, *Parrier*, *Dupin*, de onde en *Bignon*, die bij bevelschrift van den 11 augustus jl. tot leden van den raad der ministers benoemd waren, als zoodanig ontslagen zijn.

Heden overleed tot mijne en mijner aangehuwde kinderen bittere droefheid, in den ouderdom van 60 jaren en 8 maanden, na voorzien te zijn van alle HH. Sacramenten onzer Moeder de H. Kerk, mijn geliefde echtgenoot, de heer **WILHELMUS PRINZEN**.

Eene langdurige en kwijnende ziekte maakte nog onverwachts een einde aan zijn voor ons zoo nuttig en dierbaar leven.

HELMOND,
den 3 November 1830.

Wed. W. PRINZEN,
Geb. H. van ASTEN.

BURGERLIJKEN STAND.

In de maand september is de bevolking verminderd met 27 personen.

In de maand oktober zijn alhier geboren . . . 47 kinderen
Overleden . . . 37 personen

Dus meer geboren dan overleden . . . 10
Personen die alhier zijn komen wonen . . . 45
die van hier vertrokken zijn . . . 41

Dus meer komen wonen dan vertrokken . . . 4

Alzoo is de bevolking vermeerderd met . . . 14 personen
Huwelijken in het geheel 14.

PRIJZEN DER GRAANEN.

EINDHOVEN, 9 NOVEMBER.

Tarwe,	} het nederlandsch muid:	f 0-00 à 0-00.
Rogge,		= 7-20 à 0-00.
Boekweit,		= 6-50 à 0-00.
Haver,		= 2-80 à 0-00.
Het nederlandsch pond boter.		= 0-62 à 0-65.
De vier nederlandsche ponden roggebrood 35 cents.		

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM, 8 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.			Coll.
Werkelijke Schuld.	à 2 1/2 pCt.	40 - 3/4	40 3/4
Uitgestelde dito		1/2 - 1	1 1/2
Kansbiljetten.	f	16 1/2 - 17	16 1/4
Stellen van uitgeloten dito.			
Amortisatie-Syndikaat	4 1/2 pCt.	68 1/4 - 69 3/4	69 1/4
Domein Losrenten	2 1/2		
Handel-Maatschappij	4 1/2		
FRANKRIJK.			
Inschrijving op het Grootboek.	3	63 - 64	63 1/2
Certifikaten van dito			
RUSLAND.			
Bij <i>Hope</i> en C ^o	5	91 1/4 - 92 1/4	92 1/4
Negotiatie 1828		93 1/4 - 94 1/4	94
Inschrijving op het Grootboek.	6	59 - 1/4	59 1/2
Certifikaten van dito		59 1/4 - 1/4	59 1/4
Cert. dito Hamburg Admin.	5	90 1/2 - 91	91
Dito te Londen-genegocieerd		88 1/4 - 89 1/2	89
PRUISSEN.			
In Londen genegocieerd			
Idem 2 ^{de} Ligting			
SPANJE.			
Renten perpetuel			
Neg. bij <i>Hope</i> en C ^o		39 - 1/4	39 1/2
Te Parijs en Londen gedom ^d		13 1/4 - 14 1/4	13 1/2
Coupons	f	7 - 1/4	7 1/2
PORTUGAL.			
Loten	f		
WESPHALEN.			
Bank	5 pCt.	88 1/4 - 89 1/4	89
Dito	4	74 1/4 - 75 1/4	75
Certifikaten	2 1/2		
Metaliek	5	87 1/4 - 88 1/4	88
Dito	2 1/2		
Dito te Londen genegocieerd	5		
Bank-Aktien	3		
Aandelen f 100 bij <i>Rotschild</i>			
Dito " 250 dito	4	353 - 360	
NAPLES.			
Cert. bij <i>Lamaison</i> en <i>Bonser</i>	5		
Dito Napelsche Adm.	4	58 1/2 - 59 1/4	59 1/2
Dito te Londen genegocieerd	5		
GENEÈVE.			
Negotiatie in Londen	3		
ENGLAND.			
Geconsolideerde		83 1/4 - 84	83 1/2